

கோட்பாட்டுத் தியான வகைப்படுத்தல்கள் கருதிப்பட்ட அரசியல், கருத்தியல் களங்களிலேயே பிரயோகிக்கப்படுவதால் அந்தக் களங்கள் விமர்சனத்திற்குள்ளாகப்பட்டு இலங்கையில் இடம்பெற்ற வன்கொடுமகைகள் பற்றிய உண்மகைகளைக் கிறும் மூழ்கியான எடுத்துரைப்பு ஒன்று எட்டப்பட வேண்டும். இந்த வன்கொடுமகைகள் பற்றிய எடுத்துரைப்புகளை நோக்கினால், எவ்வாறு உண்மகைகள் நோக்கப்படுகின்றன என்பதையும், நீதி, புனர்மமைப்பு (justice and recovery) பற்றிய எதிர் பார்ப்புகள் எவ்வாறு அமைகின்றன என்பதையும் சித்தாந்தமான முடிவாசியே கிறதது என்பதை இந்தக் கட்டுரை நிறுவ முற்படுகிறது. இந்தப் பணியைச் சந்தக்கேக் கண்ணோடும் அணுகுவது அரசியல் சிந்தனையில் மிகச் சரியான எடுத்துரைப்பு வளையப்படும் நீதிக்கும் புனர்மமைப்புக்குமான விசாலமான முன்னெடுப்புகளை அடையாளங்காட்டவும் உதவும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழு

ஐ. நா. விபரங்களின் படி நான்கு மாதங்களே நீடித்த இறுதிக் கட்டப் போரில், குற்றத்தது 40,000 தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இலங்கை அரசால் நிறுவப்பட்ட கற்றுகக் கொண்ட பாடங்களும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆண்கைக் குழுவின் (LLRC) முன்னால் சான்று வழங்கிய மன்னார் ஆயர் 1,46,679 தமிழர்கள் பற்றிய எந்தத் தகவல்களும் இன்னும் கிடக்கப்பெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்தார். இந்த எண்ணிக்கையை இலங்கை அரசால் வளையிடப்பட்ட உத்தியோகப்பிர்வத் தரவுகளிலிருந்து அவர் பெற்றுள்ளார்.

இத்தகைய அதிர்ச்சியூட்டும் வகையிலான பெரும் எண்ணிக்கையிலான உயிரிழப்புகள் பற்றிய உண்மையை எவ்வாறு சரியாக அரசியல் சிந்தனையில் எடுத்துதியம் பமுடியும்? சர்வதேசச் சட்டம் போர்க்குற்றங்கள், மானிடத்திற்க்கெதிரான குற்றங்கள், இன அழிப்பு, அமைதிக் கெதிரான குற்றம் ஆகியன உள்ளிட்ட சட்ட, கோட்பாட்டு வகைப்பாடுகளை முன் வகை கிறதது. இந்த வகைப்பாடுகளுக்கேற்ப இலங்கையில் இடம்பெற்ற வன்கொடுமகைகளை எடுத்துரைத்தால் அது புனர்மமைப்புக்கும் மீளலுக்கும் எத்தகைய முன்னெடுப்புகள் தேவையென்பதைத் தீர்மானிக்கும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழு?

மீண்டும் அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட இலங்கைத் தான ஐ. நா. பிரதிநிதிகள் குழு, மனித உரிமைகளைக் கண்காணிப்பகம் (Human Rights Watch), சர்வதேச நெருக்கடிகள் குழு (International Crisis Group) என்பன இறுதிக் கட்டப் போரில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டதது நிச்சயமாகப் போர்க்குற்றம் என்றே எடுத்துரைக்கின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியனவும் இதவேகையான சிந்தனையைக் கொண்டுள்ளன என்பதைப் போர்க்குற்ற விசாரணைகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என அவை கோருவதிலிருந்து உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

இலங்கை தொடர்பில் போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய கருத்தாடல் (discourse) சில தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை:

- இந்தப் போர் உள்நாட்டு யுத்தமாகக் கருதப்பட்டதது
- தனிநபர் உரிமைகள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது ஏற்புடைய அளவில் வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கான வரையறைகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

- இரூ சாராரும் குறகைபுறப்பட வணேட்டியவர்கள் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. (இதே அடிப்படையிலேயே ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் விடுதலைப் புலிகள் மீ தான தடயை மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் நியாயப்படுத்துகிறது.)

- இலங்கை அரசு தன்னதே தற்காத்துக்கொள்வதற்கான உரிமை ஏற்கப்பட்டது அது ஒற்றையலகு (unitary) என்பது அங்கீகரிக்கப்படுகிறது (அரசியல் களம்)

- அனதே துவகையான தேசியவாதங்களும் எதிர்மறையாகவே நோக்கப்படுகின்றன (சர்வதேச நெருக்கடிகள் குழுவும்).

இலங்கையில் இடம்பெற்ற போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய கருத்தாடல்கள் இத்தகைய சித்தாந்தங்களால் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில், நீதிக்கான வாய்ப்புகளும் இதே சித்தாந்தங்களால் மட்டுப்படுத்தப்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. எனவே சட்ட ஒழுங்கை வலுப்படுத்துவதிலும் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதிலும் முக்கியக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாத நிலையை நிவர்த்திக்க இந்த முன்னெடுப்புகள் முக்கியமானவை என்றபோதும், இவை இனப்பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்த காரணங்களை எந்தவிதத்திலும் நீக்க முயலவில்லை. மாறாக அந்தக் காரணங்களை மூற்றும் முழுதாக மட்டிமறக்கின்றன. இந்தக் கருத்தியலில் புனரமைப்பு என்பது தமிழர்கள்கான வரையறுக்கப்படாத அரசியல் தீர்வாக - ஏற்கனவே உள்ள ஒற்றையலகு அரசுக்கு (unitary state) உட்பட்ட தீர்வாக - ஆகிறது. நடப்பெற்ற வன்கொடுமைகளைச் சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகக் குறைத்து மதிப்பிடுகின்ற இந்தப் போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய கருத்தாடலின் போதாமையே இத்தகைய தீர்வு வளையப்படக் காரணம். இத்தகைய அணுகுமுறைக்கு இனப்பிரச்சினை பற்றிய வரலாற்று நோக்கு அறவே கிடையாது. அதனால் இனப்பிரச்சினைக்குக் காரணமாக அமராத ஒற்றையலகு அரசையே அந்தக் கோட்பாட்டையே களேவிக் குட்படுத்தவே இயலாது. இலங்கை அரசால் நிறுவப்பட்ட கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்க்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆண்கைக் குழுவின் கண்டறிதல்க்க்கும் பரிந்துரைக்க்க்கும் இந்த அணுகு முறையே ஏற்க்க்குறையே ஆதாரமாக அமக்கிறது. அது அரசின் ஒற்றையலகுத் தன்மையை மாற்ற முடியாத விடயமாக ஏற்றுக்கொள்வதோடு அரசு தன் இறையாண்மையைப் பாதுகாக்கப் போர்த்தொடர்புத்தையும் நியாயப்படுத்துகிறது. இந்த அரசு ஆண்கைக் குழுவ அரசுப்படக்களால் மறே கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்களைத் தனித்த, தொடர்பற்ற, அதிகாரப்பிரவற்ற நிகழ்வுகளாக நோக்குகிறது. சர்வதேசக் குழுக்க்கள் இரூ சாரார மீதும் குற்றம் சுமத்துகின்றன. இந்நிலையில், போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய கருத்தாடல்க்க்கின் உண்மையான அர்த்தம் என்ன? ஒற்றையலகு அரசைப் பாதுகாக்க்க்கும் போர் நியாயமானது, குற்றமல்ல!

ஐந்தாம் பகுதி : ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி

